

בעוהש"ת

קונטרס

אין שאטן פון די סוכה

אין דעם קונטרס וועט איר געפונען הערליכע געדאנקען ווי אזוי מתפלל צו זיין אין די סוכה. אין די שאטן פון די הייליגע סוכה קען מען זיך אויסרעטן אלעס גוטס, מ'קען אנהויבן לעבן א פרישע געשמאקע לעבן מיט'ן אייבערשטן

איבערגעזעצט אויף אידיש פונעם קונטרס "שיחות מוהרא"ש לתג הסוכות" פון הרב הגאון הצדיק, עמוד האמונה, נואם ברענגט אריין די הייליגע און ריינע אמונה אין די גאנצע וועלט

פּבּוּד קדוּשַׁת מְרֵן מוהֲרַא"ש זי"ע

געבויעט אויף די ווערטער פון הייליגן רבין, אדונו, מורינו ורבינו
רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

און אויף די ווערטער פון זיין פלמיד, מורינו הגאון הקדוש
רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

ארויסגעגעבן בעוהש"ת
דורך חסידי ברסלב - וויליאמסבורג

היכל הקודש ברסלב

181 Huschke Road, Liberty NY 12747

היכל הקודש

בארא פארק

4801 11th Ave,
Brooklyn NY 11219

718.384.1652

היכל הקודש

קרית יואל

8 Premishan Way,
Monroe NY 10950

845.243.0563

היכל הקודש

מאנסי

32 Dolson Road
Monsey NY 10952

347.733.7551

היכל הקודש

בני ברק

רחוב הבעל שם טוב 7

052.760.5715

היכל הקודש

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205

718.384.1652

היכל הקודש

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950

845.467.5299

היכל הקודש

בלומינגטון

24 Merriewald LN S
Monroe NY 10950

845.238.0804

היכל הקודש

יוזשלים

רחוב רבי נחמן מברסלב 15

054.845.6150

צו הערן די
הערליכע שיעורים
פונעם ראש ישיבה שליט"א
רופט:

קול ברסלב

212.444.9191

חיוק פאר די אידישע שטוב

212.444.9169

גורמסע"י

**קרן הדפסה
היכל הקודש**

2623 State Route 52
Liberty, NY 12754

718.387.2691

www.BreslevCenter.com

אין שאַטן פון די סופּה

א

אָרומגענומען מיט זיבן וואַלקענעס

דער פּסוק זאָגט (ויקרא כ"ג, מ"ג) "למען ידעו ד'רתיכם כי בסכות הושבתי את בני ישראל בהוציאני אותם מארץ מצרים", מיר זיצן אין די סופּה צו געדענקען אז דער אייבערשטן האט אונז אַרום גענומען מיט די זיבן וואַלקענעס פון די ענגי הכבוד; פיר וואַלקענעס פון די פיר זייטן, צוויי פון אויבן און אונטן, און איין וואַלקן וואס איז געגאנגען פאַראויס פאר די אידן.

אין שאַטן פון די סופּה

דער רבי זאָגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן כ"א) אַז די זיבן וואַלקענעס זענען קעגן די זיבן ליכט וואס אַ מענטש האט אויף זיין קאפּ; צוויי אויגן, צוויי אויערן, צוויי נאז לעכער און די מויל. אין די סופּה איז די ריכטיגע פּלאַץ און צייט צו פּעטן דעם אייבערשטן אז מען זאל זוכה זיין צו הייליגן און רייניגען די זיבן ליכט פון קאפּ. ווען מען איז זוכה צו הייליגן די זיבן ליכט, דאן האט מען אַ ריינעם מוח, מען ווערט צוגעבינדען צום אייבערשטן, און דאס איז די גרעסטע און בעסטע זאך צו וואס אַ איד קען צוקומען. ווען מען האט אַ ריינעם מוח, האט מען אַ גוט לעבן און אַן ערליך לעבן, עס קען נישט זיין בעסערס פון דעם.

ב

די אויגן

צום ערשט דארף מען בעטן דעם אייבערשטן אויף די אויגן, מען זאל זוכה זיין צו היטן די אויגן, נישט צו קוקן וואו מען טאר נישט קוקן.

ווען א איד האט הייליגע אויגן, דאן איז ער שוין אינגאנצן הייליג. צדיקים האבן געטייטשט דאס וואס חז"ל זאגן (תענית כ"ד.) "כלה שעיניה יפות, אין כל גופה צריך בדיקה"; א איד וואס האט הייליגע אויגן, ער קוקט נאר וואו מען מעג קוקן, איז זיכער אז ער וועט זיין אינגאנצן הייליג, זיין גאנצער גוף וועט ווערן הייליג. דוד המלך בעט דעם אייבערשטן (תהלים קי"ט, ל"ז) "העבר עיני מראות שוא בדרך חגי"; מען דארף אסאך בעטן דעם אייבערשטן אז מען זאל האבן הייליגע אויגן, נישט

צו קוקן אויף וואס דער אייבערשטער לאזט נישט
קוקן.

דער הייליגער "מראה יחזקאל" זי"ע האט
געזאגט אַ בן יחיד וואס האט געהייסן מנחם מענדל
זי"ע, דער בעל מעגלי צדק. אלס בחור האט אים
זיין טאטע געשיקט לערנען אין די ישיבה פון
הייליגן חתם סופר זי"ע, ער האט געלערנט דארטן
דריי זמנים און ער איז גאר שטארק געשטיגן אין
תורה און אין עבודת ה', און ספעציעל איז ער
געווען אויסגעצייכנט אין שמירת עינים, ער האט
נישט ארויס געקוקט פון זיינע ד' אמות. נאך די דריי
זמנים האט ער באקומען א בריוו פון זיינע עלטערן
אז ער זאל שוין אהיים קומען ווייל מען רעדט שוין
שידוכים פאר אים.

דער פֿחור איז אַרײַן צום הײליגן חתם סופר זי"ע
 זײַ געזעגענען, דער חתם סופר האט אים
 אָנגעוואונטשן און אים געזאָגט אז אזוי ווי אויפֿן
 וועג אַהיים גײט ער דורך די שטאַט אוהעל, זאל ער
 אַרײַנגײן דאַרט צום הײליגן ישׁמח משה זי"ע צו
 נעמען אַ בֿרָכה. ער האט אזוי געטון, אויפֿן וועג
 אַהיים האט ער זײַ אָפֿגעשטעלט אין אוהעל
 אַרײַנצוגײן נעמען אַ בֿרָכה פונעם ישׁמח משה.

מען האט אָפֿער נישט געקענט אַרײַנגײן גלייך,
 איז ער געבליבן דאַרט אין אַכסניאַ פֿאר עטליכע
 טעג צו וואַרטן אויף זײַן רײע צו קענען אַרײַנגײן
 צום צדיק. עס איז געווען אין די זומער, אין די
 הײסע טעג, און דער פֿחור איז אַרויס געגאַנגען אין
 מאַרק זען צי ער קען עפֿעס קויפֿן צו טרינקען אַדער
 אַ פֿרוכט זײַ אויפֿצופֿרײַשן אײַנעם הײסן וועטער.

אין שאטן פון די סופה

ער איז אנגעקומען צו א טישל מיט מעלאנעס, און ער האט געקלערט אז ער וועט זיך אויפפרישן מיט א גוטע רייפע מעלאנע, ער האט אנגעהויבן קוקן די מעלאנעס צו זען אויב ער קען טרעפן א גוטע מעלאנע, ער האט אבער נישט געטראפן קיין גוטע מעלאנע וואס זאל אים געפּעלן, און ער האט אנגעהויבן גיין ווייטער.

אזוי ווי ער דרייט זיך אויס אַוועק צו גיין, הערט ער א קול וואס זאגט אים: "צדיק זה בא לבית מלוני, ויפטר בלא מעלאנע?"... [א שיינע מליצה דיגע אויסדרוק לויט רש"י בראשית כ"ח, י"ז], עס איז אים זייער געפאלן דער אויסדרוק, און ער האט אויפגעהויבן די אויגן צו זען ווער עס האט דאס געזאגט, האט ער געזען ווי די מיידל וואס שטייט דארט און פארקויפט די מעלאנעס האט דאס

געזאגט. ער האט באקומען פון דעם גרויס חלישת
הדעת, ער שטרענגט זיך אזוי אן צו היטן זיינע
אויגן, און דא איז ער דורכגעפאלן און געקוקט אויף
א פּרעמדע מיידל.

ער איז צוריק געגאנגען צו זיין אַכסניא און ער
האט זייער געוויינט און געטרויערט אויף זיין
דורכפאל און ער האט זיך נישט געקענט בארואיגן.
זיין בעל אַכסניא, דער ראש הקהל פון אוהעל, האט
אים געפּרעגט וואס גייט פאר, האט ער דערציילט
די מעשה. דער ראש הקהל האט געוואוסט ווער די
מיידל איז, זי איז געווען א טאכטער פון א שטאט'ס
איד וואס איז געווען א חסיד פונעם ישמח משה.
דער בחור האט געפּעטן דעם ראש הקהל אויב ער
קען אים טראגן צום ישמח משה צו בעטן א תיקון,
דער ראש הקהל האט אים געטראגן צום צדיק, און

י אין שאטן פון די סופה

דער בחור האט דארט זייער געוויינט אז ער ווייסט
נישט וואס צו טון און ער קען זיך נישט בארואיגן
פון די שרעקליכע מעשה.

אינצווישן איז איינגעפאלן פארן ראש הקהל אז
די גמרא זאגט דאך (קידושין מ"א.) "אסור לאדם
שיקדש את אשה עד שיראנה", אז מען וויל חתונה
האבן מיט א מיידל דארף מען דאך קוקן אויף איר,
נו אפער זאל דער בחור א חתן ווערן מיט די מיידל
און אלעס וועט זיין מסודר.

די עצה איז שטארק געפאלן פארן ישמח משה,
ער האט אבער געזאגט אז מען דארף קודם פרעגן
רשות פון די עלטערן פונעם בחור, מען האט
אריבער גערופן די עלטערן און זיי דערציילט די
גאנצע מעשה, אז זייער זון קען זיך נישט בארואיגן
נאר אויב ער האט חתונה מיט די מיידל. די מאמע

איז געגאנגען אין מארק רעדן מיט די מיידל, זי האט געזען אז זי איז א געלונגען מיידל און אן ערליך מיידל, זי איז אפער געקומען פון זייער א פשוטע משפחה.

די מאמע איז צוריק געקומען צום ישמח משה און געזאגט אז זי איז נישט מסכים צום שידוך, "מען טראגט מיר אן טעכטער פון די גרעסטע גדולי הדור פאר אים, און דא זאל איך נעמען א מיידל פון אזא פשוטע משפחה?!" האט איר דער ישמח משה געזאגט אז אויב זי וועט אויספירן דעם שידוך זאגט ער איר צו אז עס וועט ארויסקומען פון זיי זיינע דורות, און פון זיי וועט זיך אנהויבן א הערליכע יחוס. די מאמע האט אנגענומען די ווערטער און זי האט געענדיגט דעם שידוך, און פון דעם שידוך איז ארויס געקומען די הערליכע משפחה פון די דעזשע

גזע לשם ולתפארת פאר כלל ישראל. און דאס
אלעס איז געווען איז זכות פון דעם בחור'ס שמירת
עינים.

זעט מען פון דעם ווי ווייט צדיקים האבן זיך
געהיטן די אויגן. דארפן מיר אויך בעטן דעם
אייבערשטן אז מיר זאלן זוכה זיין צו היטן די אויגן
און נישט זיין משוגע צו קוקן אויף יעדע זאך וואס
מען טאר נישט.

ג

גרויסע אויערן

אויך דארף מען בעטן דעם אייבערשטן אויף די
אוייערן. מען דארף נישט זיין אזוי נייגעריג צו הערן
אלעס. אין זוהר הקדוש שטייט (יתרו דף ע"ה:) אז
ווער עס האט גרויסע אויערן איז א טפש, דאס

מיינט נישט דוקא אז מען האט טאקע גרויסע אויערן, נאר אז מען מוז איבעראל צולייגן דעם אויער, אז מען זעט א קופקע שמועסן דארף מען גלייך גיין הערן וואס מען רעדט דארט. וואס מען דארף הערן - וועט מען סיי ווי הערן, און וואס מען דארף נישט הערן - איז דאך א שאד צו הערן.

די אויערן איז אויף מרמז אויף אמונת חכמים, צו הערן וואס דער צדיק זאגט, א איד אן א צדיק איז א פארלוירענער מענטש, ער ווייסט נישט וואס ער האט צו טון. אמאל פאלט ער אראפ און ער טוט גארנישט, און אמאל פארקערט, ער טוט צופיל, מער וויפיל ער דארף, און דאן קראכט עס. ווען א איד האט אבער א צדיק וואס פירט אים, דאן איז ער אויפן ריכטיגן וועג, ער ווייסט וואס צו טון און ווי אזוי זיך צו פירן ריכטיג אין יעדע מצב.

אין שאַטן פון די סופה

דער רבי טייטשט דאס וואס חז"ל זאגן (תרומו' א', ב') "חרש שדברו בו חכמים בכל מקום, שאינו לא שומע ולא מדבר", אז א מענטש איז א "לא שומע", ער הערט זיך נישט צו צום קול פון צדיק, דאן איז ער א "לא מדבר", ער רעדט נישט צום אייבערשטן.

דעריבער דארף א איד בעטן דעם אייבערשטן אז ער זאל זוכה זיין צו טרעפן א צדיק וואס זאל אים פירן אויפן ריכטיגן וועג, וואס זאל אין אים אריינגעבן א חיות און א חשק צו רעדן צום אייבערשטן, צו דינען דעם אייבערשטן, צו לערנען און צו דאווענען און זיך צו פרייען מיט א מצוה.

ד

סבלנות

דערנאך קומט די נאז, וואס דאס גייט ארויף אויף סבלנות, מען זאל זוכה זיין צו זיין א מאריף, אף, נישט ווערן אזוי שנעל אויפגערעגט פון יעדע קלייניקייט וואס גייט נישט אזוי ווי מען וויל, נאר אנועמען יעדע זאך מיט געדולד און סבלנות.

די מדה פון סבלנות איז זייער וויכטיג אין לעבן, עס איז ממש נישט מעגליך צו לעבן אן דעם. יעדער מענטש גייט דורך שוועריקייטן יעדן טאג, איינער האט זיינע אייגענע שוועריקייטן, איינער האט שוועריקייטן פון די ווייב, איינער פון די קינדער, איינער ביי די ארבעט, איינער פון אנדערע מענטשן, און אזוי ווייטער. און נאר מיט סבלנות, מיט אסאך געדולד, קען מען האבן א גליקליך לעבן.

דערפאר דארף א איד האבן אסאך געדולד און סבֿלנות, זיך לאזן פירן פונעם אייבערשטן. וואס דער באשעפער טוט מיט אים, זאל ער זאגן: "זאל זיין אזוי ווי דער אייבערשטער וויל". מען געבט זיך אינגאנצן איבער צום אייבערשטן, און צום סוף וועט דער אייבערשטער זיכער העלפן, אז עס וועט זיין גוט.

אפילו ביים דינען דעם אייבערשטן דארף מען אויך האבן אסאך סבֿלנות, ווייל מען ווערט נישט אין איין מינוט אן ערליכער איד, אלע צדיקים זענען צוגעקומען צו זייערע מדריגות נאר מיט סבֿלנות, פון אַנפֿאנג האבן זיי אסאך געהארעוועט, אסאך געדאווענט און געלערנט און גערעדט צום אייבערשטן. זיי האבן גארנישט געזען און גארנישט געפילט אז זיי טוען עפעס אויף, זיי האבן אָבער

געווארט מיט געדולד, ביז דער אייבערשטער האט זיי געהאלפן, און זיי זענען צוגעקומען צו וואס זיי זענען צוגעקומען.

מען דערציילט אויפ'ן הייליגן צדיק דער "תולדות יעקב יוסף" זי"ע, אז יונגער הייט איז ער געווען א גרויסער קפדן, ער פלעגט זיך רעגן אויף יעדע קלייניקייט. איינמאל האט מען אים גערופן צו זיין סנדק ביי א ברית, און אזוי ווי ער איז אָנגעקומען שפּעט צום ברית, האט מען נישט געווארט אויף אים, מען האט געמאכט דעם ברית אן אים, און ווען ער איז אָנגעקומען, האט מען שוין געהאלטן נאכ'ן ברית. דאס האט אים זייער געשטערט, ער האט זיך גערעגט אויף דעם, און אזוי איז שוין געווען דארט נאך נאכ'ן אויף וואס ער האט זיך גערעגט.

אין שאַטן פון די סופּה

מען האט זיך געזעצט עסן די סעודה, און
 אינמיטן די סעודה איז אריינגעקומען אן ארימאן
 מיט צוריסענע קליידער, מענטשן האבן אים
 באגריסט און געגעבן שלום, און ווען מען האט אים
 געפרעגט ווי אזוי ער הייסט, האט ער געזאגט:
 "זאל זיין אזוי" ... מען האט אים ווידער געפרעגט:
 "וויילסט אפּשער עפּעס עסן?" האט ער געזאגט:
 "זאל זיין אזוי", "וויילסט אפּשער נאך א טעלער?
 האט ער ווייטער געענטפּערט: "זאל זיין אזוי", און
 אזוי ווייטער וואס מען האט אים געפרעגט האט ער
 אויף אלעס געענטפּערט: "זאל זיין אזוי" ...

פארשטייט זיך אז עס איז דארט געווארן א גרויס
 געלעכטער פון די מעשה, מען האט אים געפרעגט:
 "ביזט אפּשער משוגע געווארן?" האט ער ווייטער
 געזאגט: "זאל זיין אזוי", און דער עולם האט זיך

אונטער געהאלטן אויף זיין חשבון, מען האט זייער געלאכט.

דער הייליגער "תולדות" האט אָבער פאַרשטאַנען אז דער אייבערשטער וויל אים דא עפעס מרמז זיין, און ער האט געוואלט צוגיין צום אַרימאן צו רעדן מיט אים, אָבער אינצווישן איז דער אַרימאן פאַרשווינדן געווארן.

דער הייליגער "תולדות" האט געבעטן דעם אייבערשטן אז ער זאל וויסן און פארשטיין וואס דאס האט געמיינט, האט מען אים געזאגט פון הימל אז דאס איז געווען אַלְהֵי הַנְּבִיא, ער איז געקומען אים אויסלערנען אז מען טאר זיך קיינמאל נישט אויפֿרעגן, נאר זיך אינגאנצן איבערגעבן צום אייבערשטן, און אויף יעדע זאך זאגן, "זאל זיין אזוי..."

אין שאטן פון די סופה

עס זאגט זיך גרינג, עס איז אָבער גאר שווער
 מקיים צו זיין, צו האבן סבלנות און געדולד. די
 איינציגסטע וועג ווי אזוי מען איז זוכה צו דעם, איז
 נאר ווען מען גלייבט אינעם אייבערשטן מיט א
 שטארקע אמונה, אז גארנישט אויף דער וועלט
 ווערט געטון פון זיך אליין, אלעס קומט נאר פונעם
 אייבערשטן. און דאס באקומט מען דורכ'ן רעדן
 אסאך צום אייבערשטן. ווען א מענטש געוואוינט
 זיך צו, צו דערציילן פאר'ן אייבערשטן אלעס וואס
 עס גייט אויף אים דורך, אלעס וואס טוט אים וויי,
 באקומט ער א שטארקע אמונה, אז נאר דער
 אייבערשטער קען אים העלפן, און דעמאלט ווען
 עס קומט אויף אים סיי וועלכע צרה, ווערט ער
 נישט אויס מענטש, ער דערציילט עס פאר'ן
 אייבערשטן, און דער אייבערשטער העלפט אים,

און אזוי קומט מען צו צו די שיינע מדה פון סבלנות.

עס איז דא זייער אסאך צרות אויף דער וועלט, איינער מאכט מיט אסאך מיט פרנסה, ער האט נישט קיין געלט איבערצוקומען דעם טאג, דארף מען אויף דעם האבן אסאך סבלנות, און נאר קומען צום אייבערשטן, און אים בעטן פרנסה.

ווי דער זענען דא אנדערע מענטשן וואס האבן עלטערע בחורים און מיידלעך אין שטוב, עס גייט זיי שווער צו טרעפן א שידוך, די עלטערן עסן זיך אויף פאר צער, מען קריגט זיך, מען שלאגט זיך, און די גאנצע שטוב ווערט צופארן און צופלויגן. ווען מען האט אבער געדולד, מען אנטלויפט נאר צום אייבערשטן, מען בעט נאכאמאל און נאכאמאל

דעם אייבערשטן, דעמאלט העלפט דער
אייבערשטער, און מען גייט אלעס אדורך בשלום.

אנדערע גייען דורך שוועריקייטן מיט שלום
בית, דארף מען אויף דעם אויף האבן אסאך
סבלנות, א פרוי פארשטייט זיך נישט אייביג מיטן
מאן, דער מאן ווערט נערנעז דערפון, און ער
ברענגט אריין אין שטוב אן אימה יתירה, אן
אנגעצויגנקייט, עס ווערט אנגעשטרענגט די מצב
אינדערהיים, עס ווערט מחלוקת, קריגערייען אין
הויז, און פון דעם ווערט די גאנצע שטוב צופאלן.
ווען דער מאן האט אפער שכל, ער האט סבלנות,
נישט אלעס דארף מען זען, נישט אלעס דארף מען
באמערקן, מען דארף נישט מאכן אן עסק פון יעדע
זאך, און אונאי נישט אריינברענגען אינדערהיים אן
איבעריגע אנגעצויגנקייט, ווי די גמרא זאגט (גיטין

ד.) "לעולם אל יטיל אדם אימה יתירה בתוך ביתו",
 א מענטש זאל נישט אריינברענגען אינדערהיים אן
 איבעריגע אנגעצויגענקייט, ווייל נאכדעם ברענגט
 דאס צו אסאך קלקולים. מיט אביסל סבלנות קען
 מען האבן א געשמאקע לעבן, א זיסע לעבן, נאך
 אויף די וועלט, און זיכער אויף יענע וועלט.

און די זעלבע איז אויך פארקערט, דער מאן קען
 אויך גיין אויף די גערנוען פון די פרוי, און די
 איינציגסטע וועג ווי אזוי זי קען דאס איבערטראגן
 איז נאר מיט אסאך געדולד און סבלנות.

די זעלבע איז אויך מיט קינדער, נישט אייביג
 פאלגן די קינדער מיטן ערשטן מאל הייסן, און
 אויב דער טאטע וועט זיך נישט אנגארטלען מיט
 סבלנות, מיט גאר אסאך געדולד, וועט זיין הויז
 אינגאנצן צופאלן. דעריבער דארף מען אסאך בעטן

אין שאטן פון די סופה

דעם אייבערשטן אז מען זאל זוכה זיין צו די מדה פון סבלנות. א הויז וואו מען האט סבלנות איינער צום צווייטן, מען האט סבלנות צו די קינדער, וועלן זיי זייער מצליח זיין ברוחניות און בגשמיות.

און אפילו ביים בעטן דעם אייבערשטן דארף מען אויף האבן אסאך סבלנות, נישט אייביג ווערט מען גלייך געהאלפן, עס קען אמאל אריבערגיין טעג און יארן, און מען זעט נאכנישט קיין ישועה. מען טאר אבער נישט אויפגעבן, נאר ווייטער בעטן און בעטן ביז דער אייבערשטער וועט רחמנות האבן, און שיקן די ישועה.

ה

די מויל איז דער שליסל

דערנאך קומט די מויל, דאס איז די וויכטיגסטע
פון אלעס און דאס איז די שליסל צו אלעס. מיט די
מויל קען מען צוקומען צו אלע מדריגות.

ווען מען הערט און מען זעט די גרויסקייט און
די וויכטיגקייט פון היטן די אויגן, די אויערן, די נאז
און די מויל, קען מען ווערן צופאלן, עס איז טאקע
זייער גוטע און וויכטיגע זאכן, ווי אזוי איז מען
אָבער זוכה צו דעם?

ווען אַ איד ווייסט אָבער די גרויסע כח וואס ער
האט אין זיין מויל, וועט ער נישט אויפהערן צו
רעדן צום אייבערשטן, צו בעטן דעם אייבערשטן
איינמאל אין נאכאמאל ביז דער אייבערשטער וועט

העלפֿן און ער וועט צוקומען צו אלעס וואס ער קען
נאר צוקומען.

דער פֿסוק זאגט (במדבר ח', ב') "אל מול פֿני
המנוֹרה יאִירו שְׂבַעַת הַנְּרוֹת", אלע ליכט פֿון די
מנוֹרה דארפֿן זיין געבויגן צו די מיטלסטע. דארף
מען לכאורה פֿארשטיין, אז די מיטלסטע ליכט איז
געשטאנען אינדערמיט גלייך, און די אנדערע זעקס
זענען געווען געבויגן צו אים, וואלט דאך געדארפֿט
שטיין "יאִירו שְׂשֵׁת הַנְּרוֹת", נאר זעקס זענען געווען
געבויגן?

נאר דער תירוץ איז אז די זיבעטע ליכט איז קעגן
די מויל, אלע זיבן ליכט וואס דער מענטש האט
אויף זיין קאפ, די צוויי אויגן, די צוויי אויערן, די
נאז לעכער און אויף די מויל, אלע דארפֿן זיין
געבויגן צו די מויל, אלע דארפֿן זיי צוקומען צו די

מויל, פאר די אלע זאכן דארף מען נאר בעטן דעם
אייבערשטן.

און די זעלבע דארף מען אויף בעטן אויף
גשמיות'דיגע זאכן, אויף אלעס וואס מען דארף
האבן איז נאר דא איין עצה צו גיין צום אייבערשטן
און צו בעטן דעם אייבערשטן, אז מען זאל האבן
פּרנסה געזונט און נחת און אלעס וואס מען דארף.

און אויף די מויל אליין דארף מען אויף אסאך
בעטן אז מען זאל עס נוצן נאר צו גוטן, מען זאל
נוצן די מויל נאר צו לערנען און דאווענען, צו רעדן
צום אייבערשטן און צו רעדן צו אנדערע מענטשן,
זיי אויף מחזק צו זיין צו דינען דעם אייבערשטן,
און נישט חס ושלום פארקערט צו רעדן
נארישקייטן און זאכן וואס מען טאר נישט.

יַעֲצֹט װען מָען זיִצט אין די הייליגֶע סופָה, אַרום
 גֶענוּמֶען מיט די זיבן װאלֶקֶענֶעס, לָאמיר בֶּעטן דַעם
 אַייבֶער־שֶטן אַז מיר זאלן זוכֶה זיין צו הייליגן די
 זיבן ליכט װאס מיר האבן אויפֿין קאפּ, דאן װעלן
 מיר האבן אַ ריינעם מַח, מיר װעלן זיין גֶליקֶליכֶע
 און פֿרייליכֶע מַענט־שֶון, מיר װעלן האבן די װעלט
 און יַענֶע װעלט.

תּם וְנִשְׁלַם שְׁבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם